

Livstidsfångens sång

Erik Hedman

1913

Natt och natt, ja natt än
ständigt i mitt sinne,
och en nattsvart smärta
innerst i min själ.

Svart som nattsvart vatten
går min tid härinne,
modlöst går mitt hjärta
som en utkörd träl.

Åren gå och komma.
Vårens fåglar locka -
fånge är jag, fången!
ej som dem mer fri.
Sommarn får sin blomma,
vill jag henne plocka?
hopplöst varje gång än
hör jag hjärtats skri.

Ej jag får mig löga
uti sol och vatten.
Tungt, som höstregn faller,
mina tankar gå.
Sluts mitt sorgsna öga
tårstänkt uti natten,
vet bak fönstrets galler
såver jag ej då.

Hän som senhöstmåsen
än min tanke svävar;
gäckfullt genom själen
frihetsdrömmen drar.
Bort till fängsellåsen
ännu blicken strävar
varje gång jag väl än
mins de fria dar.

Grymma fängselboja,
hur jag i dig lider!
Fånge är jag! fången
allt uti min cell!
Åh, jag mins en koja,
dit min tanke skrider.
Ser jag den en gång än,
säg - i livets kväll?

Natt och natt, ja natt än
ständigt i mitt sinne
och en nattsvart smärta
innerst i min själ.
Vatten! vatten! vatten!
Åh, så trångt härinne!
Lever du mitt hjärta?
stackars fångne träl.

Det Anarkistiska Biblioteket

Erik Hedman
Livstidsfångens sång
1913

Tidningen Brand #16 1913

www.anarkistiskabiblioteket.se